

[Statsministeren]

om, at vi i fællesskab skal følge udviklingen på dette område. På den baggrund vil regeringen i begyndelsen af 1983 give folketinget en redegørelse og stille forslag om eventuelle nye initiativer. Det må ikke vare for længe, vi er klar over, at det skal ske så hurtigt som muligt.

Det er samtidig vigtigt, at vi i videst muligt omfang motiverer de unge til at gå i gang med en uddannelse. Derfor har vi også fastholdt, at stipendier og statslån fra Statens Uddannelsesstøtte fortsat skal pristalsreguleres. Der er al. mulig god grund til, at jeg fremhæver det, fordi den nuværende regering har suspenderet pristalsreguleringen for overførselsindkomster, bortset fra folke- og invalidepensionen.

Endelig skal jeg pege på, at den vejledning af de unge om uddannelses- og beskæftigelsesmulighederne, der finder sted i øjeblikket, efter regeringens opfattelse ikke er tilstrækkelig, den er ikke tilstrækkelig effektiv. Vi mener, at den kan forbedres, og det hænger sammen med, at den nok udføres af for mange forskellige instanser. Derfor vil regeringen tilstræbe en bedre regional og lokal koordination af al denne vejledning, så den kommer til at fremtræde mere sammenhængende, og, hvad der er vigtigt, mere overskuelig for de unge, så de kan finde ud af det.

I forhold til de unge, der ønsker et arbejde i stedet for en uddannelse, den gruppe, jeg omtalte før, vil regeringen arbejde efter følgende hovedretningslinjer: vi vil i løbet af folketingsåret fremsætte forslag til lov om kommunernes indsats mod ungdomsarbejdsløsheden. Den skal fastlægge kommunernes opgaver på dette område, når lov nr. 488 udløber.

Men jeg vil gerne understrege, at det ikke er regeringens hensigt at forlænge kommunernes forpligtelse til at afsætte et bestemt beløb pr. indbygger til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Vi tror ikke på denne recept, for vi mener, at kommunerne har vist en sådan interesse for dette problem, at det nu er nødvendigt. Det er endda regeringens opfattelse, at denne skematiske forpligtelse kan hindre kommunerne i at vælge den mest hensigtsmæssige måde at skaffe arbejde til de unge arbejdsløse på.

Vi vil lægge vægten på, at arbejder, der skal iværksættes efter jobskabelsloven, så vidt muligt udføres af private virksomheder.

Derfor har vi heller ikke foreslået besparelser i den private jobskabelsesstøtte. Hvor jobskabelsen skal ske i offentlig regie, lægger vi vægt på, at kommunerne overalt, hvor det er hensigtsmæssigt, søger samarbejde med virksomheder, der kan tilføre projekterne den ekspertise og den indsigt, som er nødvendig, hvis arbejdspladserne skal undgå at få en kunstig karakter. Endelig vil vi fastholde den fremrykkede arbejdstilbudsordning for de unge.

Fru Ebba Strange nævner også de unges boligproblemer. Den tidligere regering gennemførte en betydelig forøgelse af aktiviteten på ungdomsboligområdet, og jeg vil gerne sige klart i dag, at den nye regering vil fastholde den linje. Det indebærer en samlet kvota i 1982 og 1983 på 4.000 ungdomsboliger. Vi ønsker en favorabel finansiering med 50 pct. grundkapital og 50 pct. indekslån med rentebidrag til dette ungdomsboligbyggeri. Der vil blive tale om fortsat støtte til eksisterende ungdomsboliger, så den månedlige maksimumsleje kan holdes nede på 715 kr. frem til august 1983.

Lad mig til sidst ganske kort sammenfatte: regeringen arbejder målbevidst for at skaffe uddannelsesmuligheder for alle unge, der vel at mærke ønsker at gennemføre en uddannelse, og ellers arbejdspladser til de unge, som ønsker at gå direkte ud på arbejdsmarkedet. Samtidig har vi tilrettelagt en politik, der kan give de unge større tiltro til fremtiden. Man skal jo ikke se bort fra, at hvad der sker med det danske samfunds udvikling på mange andre områder, også har den allerstørste betydning for de unge. Regeringens politik sigter direkte mod at hindre den skammelig, at den unge generation skal overtage et samfund i bundløs gæld efter os andre. Det er en vigtig målsætning for den nye regerings politik, som jeg er overbevist om, at langt de fleste unge respekterer og støtter, og det er vel næsten det vigtigste af det hele. Det var vel næsten den største ulykke, vi kunne byde de unge, at der her i folketinget sad 179 medlemmer og en regering, som ikke kerede sig det mindste om, at den store gældsætning bare fortsatte, således at kæmpevekselen en dag skal indfries af den unge generation. Jeg nævner det så udtrykkeligt, fordi det ikke kan hjælpe at se bort fra dette kæmpeproblem, når vi taler om de unges fremtidsmuligheder. Regeringens politik sigter direkte mod